

[Fuglsang.]

stol. Også i modsætning til andre ordførere betragter jeg arbejdsretten som en særdomstol i mere end én forstand. Arbejdsretten har så at sige formuleret sine egne retsnormer. I en bog om arbejdsretten, forrige udgave, som er skrevet af en af dommerne, C. Ove Christensen, sammen ved Willy Nielsen, hedder det, at gennem mangeårig domspraksis har arbejdsretten fortolket septemberforliget og hovedaftalens regler og retslige betydning og ofte udfyldt dem på en måde, der ingenlunde — jeg gentager ingenlunde — umiddelbart kan læses ud af selve bestemmelserne.

Det er heller ikke blot os, men store dele af arbejderklassen, som betragter arbejdsretten som en særdomstol, og jeg vil da gerne sige, at det, at den er det, for så vidt ligger i selve vort samfunds struktur, som bygger på den private ejendomsret til virksomhederne. Det ligger også i hovedaftalens bestemmelse om arbejdsgivernes eneret til at lede og fordele arbejde og produktion ud fra deres interesser. Det betyder bl. a., at det står arbejdsgiveren frit for at antage og afskedige arbejdere. Hvad det i praksis indebærer, har vi set gennem en række tillidsmandsafskedigelser, bl. a. den på Ålborg værft for to år siden. Selv om arbejderen i dette tilfælde fik ret, selv om afskedigelsen blev kendt ubegrundet, blev han ikke genantaget. Det var jo oven i købet sådan, at han og flere kollegaer til en vis grad blev sortlistet, sådan at de fik vanskeligt ved at finde arbejde på andre arbejdspladser. Og et sådant skridt blev netop i bogen om arbejdsretten begrundet med, at det var en uundgåelig følge af ejendomsforholdene. Det må vel nu erkendes som almindeligt dansk retsgrundlag, at ingen i henhold til en privat arbejdskontrakt, det være sig legemligt eller åndeligt, kan gennemtvinge at komme ind i eller forblive i en stilling mod arbejdsgiverens vilje, og at han for uberettiget afskedigelse kun får et erstatningskrav.

Det er et af de eksempler, der viser, at i et klassesamfund som det, vi lever i, må arbejdsretten blive og virke som en særdomstol.

Mølgaard (DR):

Er der ikke andre fordele ved at være den sidste i ordførerrækken eller nogenlunde

den sidste, så er der jo den, at man kan begynde at tælle op, hvordan det egentlig er med tilslutning og mangel på tilslutning, og vi kommer jo nok til at konstatere, at vore 5 mandater fra retsforbundets folketingsgruppes side ikke bliver de udslagsgivende. Det kommer nu heller ikke så stærkt bag på os.

Der er sagt en del fra de forskellige ordføreres side om, hvad der ville ske, hvis man fulgte dette lovforslag. Det er fra visse sider blevet fremhævet, at vi ville få det rene anarki. Der er fra andre sider blevet løftet pegefingre i anledning af, at man advarede imod en situation, hvor vi ingen arbejdsret havde, og hvor man fremhævede, at arbejdsretten så afgjort ensidigt var til lønmodtagerorganisationernes og deres medlemmers fordel.

Jeg tror ikke rigtig på disse betragtninger. Jeg tror ikke umiddelbart på betragtningen om, at vi vil få et anarki, hvis vi fjerner arbejdsretten. Uanset påstanden om, at det er lønmodtagerorganisationerne og disses medlemmer, der først og fremmest får fordel af, at vi opretholder en arbejdsret, så må man jo konstatere, at arbejdsretten som institution bliver heftigt diskuteret i lønmodtagerkredse og for øvrigt også i arbejdsgiverkredse.

Hvad ville der ske, hvis vi fulgte dette forslag? Det er jo helt sikkert, at arbejdsmarkedet i stedet ville finde sine egne regler på området, selv ved egne regler finde nogle reguleringsbestemmelser, nogle trafikikkerhedsbestemmelser, nogle færdselslovbestemmelser. Det er jo allerede sagt fra både den nuværende og den tidligere arbejdsministers side, at netop den arbejdsret, der kører nu, er oprettet og kører efter regler, der er lagt i fuld overensstemmelse med begge arbejdsmarkedets organisationer. Reglerne er oven i købet for nylig fornyet, sådan at man ikke kan sige, at de er forældet i forhold til de indstillinger, der gør sig gældende i organisationerne.

Det er givet, at hvis vi fjernede arbejdsretten som en statslig etableret organisation, ville vi få voldgiftsregler kørt ind i overenskomsterne eller i hovedaftalen af et indhold, der nogenlunde svarer til det, vi kører med nu efter arbejdsretsloven. Jeg må tilstå, at jeg ikke kan se nytteværdien af, at dette kører i statslig regie. Jeg tror egentlig på,